

Jak motywować dziecko do nauki (wskazówki dla rodziców)

1. **Od najmłodszych lat rozwijaj naturalną ciekawość dziecka, wzbudzaj jego motywację do poznawania nowych rzeczy, do nauki, poprzez:**
  - systematyczne wyprawy do księgarni - niech dziecko samo wybierze sobie jakąś książeczkę czy czasopismo, które chętnie przeczyta,
  - organizowanie wycieczek do muzeów, na wystawy, oglądanie z dzieckiem ciekawych programów w TV i rozmawianie o nich,
  - rozwiązywanie krzyżówek, zagadek, zabaw logicznych itp.
  - wykorzystywanie codziennych czynności i zdarzeń do ćwiczenia różnych umiejętności np., liczenia, logicznego myślenia itd.
  - dawanie przykładu własnym zachowaniem - spędzając wolny czas czytając prasę, książki, oglądając programy popularnonaukowe itp.
2. **Dawaj dziecku do zrozumienia, że nauka jest ważna - nie mów, że to strata czasu, nie zwalniaj z udziału lekcji z błahych powodów.**
3. **Wykazuj zainteresowanie karierą szkolną dziecka i wspieraj je w niej:**
  - interesuj się tym, co wydarzyło się w szkole, rozmawiaj o tym, czego dziecko się nauczyło,
  - wdrażaj dziecko do systematyczności, naucz dobrej organizacji pracy (odrabianie lekcji o tej samej porze, ale nie bezpośrednio przed lub po szkole) i zadbaj o odpowiednie miejsce do nauki (stały kącik do pracy, odpowiedniej wysokości stół i krzesło, dobre oświetlenie - światło powinno padać z lewej strony; u dziecka leworęcznego - z prawej, zapewnienie ciszy i spokoju niezbędnego do prawidłowej koncentracji uwagi),
  - pomagaj dziecku w odrabianiu lekcji i pokonywaniu trudności - nie oznacza to jednak, że masz wykonać zadanie za dziecko! Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek naprowadzających dziecko i daj mu szansę samodzielnego rozwiązania zadania, a tym samym doświadczenia sukcesu (to buduje wiarę we własne możliwości i rozwija motywację do pracy),
  - unikaj atmosfery napięcia, nie okazuj ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia. Stosuj pochwały zamiast mówić „z *ciebie to już nic nie będzie*” **Chwal!** - za osiągnięcia, lecz także za włożony wysiłek. Nie ogólnie, lecz za konkretną rzecz, np. jeśli dziecko szybko wykona zadanie, pochwal, że zrobiło je szybko i dobrze; jeśli trwało to dłużej - pochwal za wytrwałość,
  - nie porównuj dziecka do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu i umiejętności - uświadamiasz mu w ten sposób jego postępy i motywujesz do dalszej pracy
  - w przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki - nie zaprzeczaj jego uczuciom mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia (np. widzę, że jest ci bardzo smutno z tego powodu, że jesteś rozczarowany, że zadanie to sprawia ci trudność),

zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem,
zapropnuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły
wydają się możliwe do zrealizowania.

Pamiętaj! Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z niewykształcenia u dziecka
nawyków do uczenia się, bądź też jest skutkiem doznanych przez dziecko niepowodzeń.

Dziecko potrzebuje Twojego zrozumienia, wsparcia i wiary, że sobie poradzi!

Warto przeczytać! Adele Faber i Elaine Mazlish „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły – w
domu i w szkole”. Wydawnictwo Media Rodzina, 1998r.